

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่าง เชาว์อารมณ์ ความเครียดกับการขาดงาน” กรณีศึกษา : โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากับพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง โดยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 249 ชุด โดยผู้วิจัยได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายทรัพยากรบุคคลและฝึกอบรมของโรงพยาบาลเพื่อนำแบบสอบถามไปแจกให้กับพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและได้แบบสอบถามกลับคืนมา 249 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป แล้วได้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล
- 1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายเชาว์อารมณ์
- 1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเครียด

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1

แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	-	-
- หญิง	249	100.0
2. อายุ		
- 21-30 ปี	154	61.8
- 31-40 ปี	87	35.0
- 41-50 ปี	8	3.2
3. อายุงาน		
- ต่ำกว่า 1 ปี	37	14.9
- 1-3 ปี	62	24.9
- 4-6 ปี	75	30.1
- 7-9 ปี	43	17.2
- 10 ปีขึ้นไป	32	12.9
4. สถานภาพการสมรส		
- โสด	220	88.4
- สมรส	28	11.2
- หย่าร้าง	1	0.4
5. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	235	94.4
- ปริญญาโท	14	5.6
- ปริญญาเอก	-	-

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
6. รายได้		
-12,000-15,000 บาท	17	6.8
-15,001-18,000 บาท	35	14.1
-18,001-21,000 บาท	55	22.1
-21,000 บาทขึ้นไป	142	57.0
7. การขาดงานแยกตามประเภทเป็นรายชั่วโมง		
- ลากิจ	803	19.0
- ลาป่วย	2564	60.8
- ลาพักร้อน	854	20.2

จากตารางที่ 4.1 แสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นพยาบาลเพศหญิง จำนวน 249 คน

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาคือมีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และกลุ่มอายุในช่วง 41-50 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

3. อายุงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุการทำงานอยู่ระหว่าง 4-6 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมาคือมีอายุการทำงานระหว่าง 1-3 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาคือมีอายุการทำงานระหว่าง 7-9 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 รองลงมาคือมีอายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 และกลุ่มที่มีอายุงานมากกว่า 10 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

4. สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างที่เป็นโสดมากที่สุด จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาคือสมรส จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 สถานภาพหย่าร้างมีจำนวนน้อยที่สุด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

5. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมาคือปริญญาโท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

6. รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 21,000 บาทขึ้นไป จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาอยู่ในช่วง 18,001-21,000 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมาอยู่ในช่วง 15,001-18,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยที่สุดอยู่ในช่วง 12,000-15,000 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

7. การขาดงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถแบ่งประเภทการขาดงานได้ดังนี้ คือ ลาป่วย เป็นประเภทที่มีการขาดงานมากที่สุดคือ 2,564 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมาเป็นลาพักร้อน 854 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 20.2 และอันดับสุดท้ายคือ ลากิจ 803 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 19.0

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายเขาวนอารมณ์

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเขาวนอารมณ์

เขาวนอารมณ์	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1. ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	1.40	0.37	สูง
2. ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง	1.45	0.48	สูง
3. ด้านการจูงใจตนเอง	1.17	0.32	ปานกลาง
4. ด้านความเห็นอกเห็นใจ	1.44	0.49	สูง
5. ด้านทักษะทางสังคม	1.52	0.31	สูง
รวมทุกด้าน	1.51	0.28	สูง

จากตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเชาวน์
 อารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ระดับเชาวน์อารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้
 ค่าเฉลี่ยเชาวน์อารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง” (เกณฑ์
 ระดับสูง 1.35-2.00) ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างนี้จึงมีคุณลักษณะของผู้ที่มีเชาวน์อารมณ์ในระดับสูง

เมื่อแยกวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบเชาวน์อารมณ์ทั้ง 5 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง
 นี้ พบว่า ด้านทักษะทางสังคม (Social Skills) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.52 ซึ่งอยู่
 ใน “ระดับสูง” (เกณฑ์ระดับสูง 1.35-2.00)

องค์ประกอบเชาวน์อารมณ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง
 นี้คือ องค์ประกอบด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง (Self - regulation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 1.45 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง” เช่นกัน (เกณฑ์ระดับสูง 1.35-2.00)

องค์ประกอบเชาวน์อารมณ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมาเป็นอันดับ 3 ของกลุ่ม
 ตัวอย่างนี้ คือ ด้านความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.44 ซึ่งอยู่ใน “ระดับสูง”
 เช่นกัน (เกณฑ์ระดับสูง 1.35-2.00)

ส่วนองค์ประกอบด้านการตระหนักรู้ในตนเอง (Self - awareness) นั้น เป็น
 องค์ประกอบที่มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมาอันดับที่ 4 ของกลุ่มตัวอย่างนี้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.40 ซึ่ง
 จัดอยู่ใน “ระดับสูง” (เกณฑ์ระดับปานกลาง 1.35-2.00)

องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ องค์ประกอบด้านการจูงใจตนเอง (Self-
 motivation) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.17 ซึ่งอยู่ใน “ระดับปานกลาง” (เกณฑ์ระดับปานกลาง 0.68-
 1.34)

เมื่อพิจารณาเชาวน์อารมณ์เฉลี่ยและค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบเชาวน์อารมณ์ทั้ง 5
 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสูง ปาน
 กลาง และต่ำ สามารถสรุปเพิ่มเติมได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

แสดงการแจกแจงคะแนนเชาว์อารมณ์ของพนักงาน

เชาว์อารมณ์	ระดับคะแนนเฉลี่ย					
	ต่ำ (ค่าเฉลี่ย 0.00- 0.67)		ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 0.68- 1.34)		สูง (ค่าเฉลี่ย 1.35- 2.00)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	13	5.2	81	32.5	155	62.3
2.ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง	18	7.2	65	26.1	166	66.7
3. ด้านการจูงใจตนเอง	0	0	220	88.4	29	11.6
4. ด้านความเห็นอกเห็นใจ	19	7.6	65	26.1	165	66.3
5. ด้านทักษะทางสังคม	0	0	72	28.9	177	71.1

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้ที่มีระดับของเชาว์อารมณ์สูงในแต่ละด้าน พบว่า ด้านทักษะทางสังคม มี 177 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองมี 166 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ความเห็นอกเห็นใจ มี 165 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง 155 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 ด้านการจูงใจตนเอง มี 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6

จำนวนผู้ที่มีระดับของเชาว์อารมณ์ระดับปานกลางในแต่ละด้านพบว่า ด้านการจูงใจตนเองมี 220 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 ด้านการตระหนักรู้ในตนเองมี 81 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ด้านทักษะทางสังคมมี 72 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ด้านความเห็นอกเห็นใจและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองมีจำนวนเท่ากัน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 26.1

จำนวนผู้ที่มีระดับของเชาว์อารมณ์ต่ำในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความเห็นอกเห็นใจ มี 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง มี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง มี 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และ ด้านทักษะทางสังคมและ ด้านการ
 จูงใจตนเองมี 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายระดับความเครียด

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเครียด

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ความเครียด	12.40	6.36	ปกติ

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเครียดอยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยมี
 ค่าเฉลี่ย อยู่ที่ 12.40

ตารางที่ 4.5

แสดงการแจกแจงคะแนนความเครียดของพนักงาน

ระดับความเครียดในการทำงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สูงกว่าปกติมาก	3	1.2
สูงกว่าปกติปานกลาง	3	1.2
สูงกว่าปกติเล็กน้อย	40	16.0
ปกติ	165	66.3
ต่ำกว่าปกติอย่างมาก	38	15.3
รวม	249	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าระดับความเครียดพนักงานในระดับปกติมี 165 คน
 คิดเป็นร้อยละ 66.3 ระดับสูงกว่าปกติเล็กน้อย 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ระดับต่ำกว่าปกติ
 อย่างมากมี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ระดับสูงกว่าปกติปานกลางและระดับสูงกว่าปกติมากมี
 จำนวนเท่ากันคือ อย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ระดับเชาวน์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

ตารางที่ 4.6

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์

โดยรวมกับการขาดงาน

เชาวน์อารมณ์	การขาดงาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
เชาวน์อารมณ์โดยรวม	-.128*	.043

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์อารมณ์โดยรวมกับการขาดงานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงานในระดับนัยสำคัญที่ .05

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าระดับเชาวน์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

สมมติฐานที่ 1.1 เชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์

ด้านการตระหนักรู้ในตนเองกับการขาดงาน

เชาวน์อารมณ์	การขาดงาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	-.099	.121

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองกับการขาดงานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์
 อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับการขาดงาน

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.1 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านการ
 ตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

สมมติฐานที่ 1.2 เชาวน์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองมีความสัมพันธ์
 ทางลบกับการขาดงาน

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์
 ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองกับการขาดงาน

เชาวน์อารมณ์	การขาดงาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง	-.212**	.001

**p<.01

จากตารางที่ 4.8 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองกับการขาดงานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์
 สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า
 เชาวน์อารมณ์ด้านการจัดการระเบียบทางอารมณ์ของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน
 ในระดับนัยสำคัญที่ .01

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.2 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านการจัดการ
 กับอารมณ์ของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

สมมติฐานที่ 1.3 เชาว์นอารมณ์ด้านการจุใจตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาว์นอารมณ์
ด้านการจุใจตนเองกับการขาดงาน

เชาว์นอารมณ์	การขาดงาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านการจุใจตนเอง	-.010	.875

จากตารางที่ 4.9 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาว์นอารมณ์ด้านการจุใจตนเองกับการขาดงานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาว์นอารมณ์ด้านการจุใจตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับการขาดงาน

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.3 ที่ว่าเชาว์นอารมณ์ด้านการจุใจตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

สมมติฐานที่ 1.4 เชาว์นอารมณ์ด้านความเห็นอกเห็นใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาว์นอารมณ์
ด้านความเห็นอกเห็นใจกับการขาดงาน

เชาว์นอารมณ์	การขาดงาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านความเห็นอกเห็นใจ	-.209**	.001

**p<.01

จากตารางที่ 4.10 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านความเห็นอกเห็นใจกับการขาดงานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
 เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์อารมณ์
 ด้านความเห็นอกเห็นใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงานในระดับนัยสำคัญที่ .01

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.4 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านความเห็น
 ออกเห็นใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

สมมติฐานที่ 1.5 เชาวน์อารมณ์ด้านทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการ
 ขาดงาน

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์
 ด้านทักษะทางสังคมกับการขาดงาน

เชาวน์อารมณ์	การขาดงาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านทักษะทางสังคม	-.006	.920

จากตารางที่ 4.11 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านทักษะทางสังคมกับการขาดงานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์
 สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์อารมณ์ด้าน
 ทักษะทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับการขาดงาน

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.5 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านทักษะทาง
 สังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการขาดงาน

สมมติฐานที่ 2 ระดับเชาวน์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์
โดยรวมกับความเครียด

เชาวน์อารมณ์	ความเครียด	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
เชาวน์อารมณ์โดยรวม	-.370 **	.000

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.12 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์อารมณ์โดยรวมกับความเครียดโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับนัยสำคัญที่ .01

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าระดับเชาวน์อารมณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

สมมติฐานที่ 2.1 เชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์
ด้านการตระหนักรู้ในตนเองกับความเครียด

เชาวน์อารมณ์	ความเครียด	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง	-.341 **	.000

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.13 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองกับความเครียดโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์
 อารมณ์ด้านการตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับนัยสำคัญที่ .01

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.1 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านการตระหนักรู้
 ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

สมมติฐานที่ 2.2 เชาวน์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองมี
 ความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์
 ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองกับความเครียด

เชาวน์อารมณ์	ความเครียด	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง	-.202**	.001

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.14 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองกับความเครียดโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์
 สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า
 เชาวน์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดใน
 ระดับนัยสำคัญที่ .01

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.2 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านการ
 จัดการกับอารมณ์ของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

สมมติฐานที่ 2.3 ชาวน์อารมณ์ด้านการจุใจตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับ
ความเครียด

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างชาวน์อารมณ์
ด้านการจุใจตนเองกับความเครียด

ชาวน์อารมณ์	ความเครียด	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านการจุใจตนเอง	-.115	.070

จากตารางที่ 4.15 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของชาวน์
อารมณ์ด้านการจุใจตนเองกับความเครียดโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์
สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชาวน์อารมณ์ด้าน
การจุใจตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียด

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 2.3 ที่ว่าชาวน์อารมณ์ด้านการจุใจ
ตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

สมมติฐานที่ 2.4 ชาวน์อารมณ์ด้านความเห็นอกเห็นใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับ
ความเครียด

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างชาวน์อารมณ์
ด้านความเห็นอกเห็นใจกับความเครียด

ชาวน์อารมณ์	ความเครียด	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านความเห็นอกเห็นใจ	-.202**	.001

** p<.01

จากตารางที่ 4.16 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านความเห็นอกเห็นใจกับความเครียดโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
 เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์อารมณ์
 ด้านความเห็นอกเห็นใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับนัยสำคัญที่ .01

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.4 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านความเห็นอก
 เห็นใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

สมมติฐานที่ 2.5 เชาวน์อารมณ์ด้านทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับ
 ความเครียด

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเชาวน์อารมณ์
 ด้านทักษะทางสังคมกับความเครียด

เชาวน์อารมณ์	ความเครียด	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ด้านทักษะทางสังคม	-.370**	.000

** $p < .01$

จากตารางที่ 4.17 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างองค์ประกอบของเชาวน์
 อารมณ์ด้านทักษะทางสังคมกับความเครียดโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์
 สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เชาวน์อารมณ์ด้าน
 ทักษะทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในระดับนัยสำคัญที่ .01

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2.5 ที่ว่าเชาวน์อารมณ์ด้านทักษะทาง
 สังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียด

สมมติฐานที่ 3 ความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการขาดงาน

ตารางที่ 4.18

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความเครียด
กับการขาดงาน

	การขาดงาน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P-Value
ความเครียด	.098	.122

จากตารางที่ 4.18 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความเครียดกับการขาดงานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความเครียดไม่มีความสัมพันธ์กับการขาดงาน

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงเสถสมมติฐานที่ว่า ความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการขาดงาน

สมมติฐานที่ 4 ความฉลาดทางเชาวน์อารมณ์และความเครียดสามารถทำนายการขาดงานได้

ตารางที่ 4.19

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นเพื่อศึกษาอิทธิพลของกลุ่มตัวแปรเชาวน์อารมณ์
ในการทำนายการขาดงาน

Model	ตัวแปร	R	R ²	Adjust R ²	F	P-Value
1	เชาวน์อารมณ์ ด้านการจัดการกับอารมณ์ ของตนเอง	.212 ^a	.045	.041	11.640	.001

a. Predictors : (constant), EQ2

จากตารางที่ 4.19 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์หว่า ตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์ การขาดงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เซวรณ์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ ของตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ปรับแล้ว (Adjust R²) เท่ากับ .041 ส่งผลให้สามารถ พยากรณ์การขาดงาน ได้ร้อยละ 4.1

ตารางที่ 4.20

แสดงรูปแบบสมการทำนายการขาดงาน

Model	ตัวแปร	B	Beta	t	P-Value
1	ค่าคงที่	59.049		4.542 ^{***}	.000
	เซวรณ์อารมณ์ด้านการจัดการกับ	-29.020	-.212	-3.412 ^{***}	.001
	อารมณ์ของตนเอง				

จากตารางที่ 4.20 องค์ประกอบของเซวรณ์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของ ตนเอง สามารถทำนายการขาดงานได้ และสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

การขาดงาน = 59.049-29.020 (เซวรณ์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของ
ตนเอง)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

การขาดงาน = -.212 (เซวรณ์อารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง)

ซึ่งผลที่ได้คือ ยอมรับสมมติฐานบางส่วนคือความฉลาดทางเซวรณ์อารมณ์ด้านการ จัดการกับอารมณ์ของตนเองด้านเดียวที่สามารถทำนายการขาดงานได้